

ČESKÁ REPUBLIKA
USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl o ústavní stížnosti **JUDr. Zdeňka Altnera**, bytem Třebotov, Klidná 69, s adresou pro doručování v Praze 10, Nad Olšínami 27, směřující proti „přípravě voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky volebními orgány podle zákona č. 247/95 Sb., jako proti jinému zásahu orgánů veřejné moci do volebního práva občanů“, **t a k t o :**

Ústavní stížnost se o d m í t á.

Odůvodnění:

Ústavní stížností, doručenou Ústavnímu soudu dne 27. 5. 2010 a doplněnou podáním ze dne 2. 6. 2010 a 8. 6. 2010, stěžovatel navrhl, aby Ústavní soud vyslovil svým nálezelem, že: „Zákon č. 247/95 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, v platném znění, v rozsahu, ve kterém je po sečtení volebních hlasů odevzdaných ve volbách okrskovými volebními komisemi pro další postup volebních orgánů vyšších stupňů zákonem stanoveno užití počítačů, nezaručuje dodržení ústavních principů stanovených v čl. 4 a 6 Ústavy a čl. 21 a 22 Listiny základních práv a svobod pro uplatnění volebního práva ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyhlášených dne 8. 2. 2010 rozhodnutím prezidenta republiky publikovaným pod č. 37/2010 Sb. Pro zpracování výsledků voleb stanovených rozhodnutím prezidenta republiky o vyhlášení termínu voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky publikovaného pod č. 37/2010 sb. se užití počítačů volebním orgánům zakazuje.“

Stěžovatel dále svým podáním ze dne 2. 6. 2010 navrhl, aby Ústavní soud do doby vyřízení jeho petice ze dne 31. 5. 2010 adresované Evropské komisi řízení ve věci pojednávané ústavní stížnosti, vedené u Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 1536/10, přerušil. Současně stěžovatel Ústavnímu soudu sdělil, že téhož dne, tj. 2. 6. 2010, se předběžně dohodl s advokátem Mgr. Jaroslavem Čapkem o svém zastoupení v řízení o této ústavní stížnosti.

Dne 10. 6. 2010 byla posléze Ústavnímu soudu doručena plná moc udělená stěžovatelem dne 2. 6. 2010 Mgr. Jaroslavu Čapkovi, advokátovi se sídlem v Hradci Králové, Komenského 241.

Ústavní soud nejdříve posoudil, zda návrh splňuje všechny formální podmínky stanovené zákonem č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o Ústavním soudu"), umožňující jeho meritorní projednání.

Zmíněné podání však nálezitosti řádného návrhu na zahájení řízení před Ústavním soudem nespĺňuje.

Podle ustanovení § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu, musí být fyzické a právnické osoby jako účastníci nebo vedlejší účastníci řízení před Ústavním soudem zastoupeny advokátem v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy.

Povinnost právního zastoupení se týká celého řízení před Ústavním soudem. Musí tedy být splněna již v době podání návrhu a s ohledem na smysl uvedeného institutu se vztahuje především na vlastní sepsání návrhu, a nemůže být proto identifikována s pouhým předložením plné moci. Ústavní soud v rozhodnutích sp. zn. II. ÚS 3132/08 či sp. zn. III. ÚS 2652/08 uvedl, že právě sepsání návrhu je „základním úkolem advokáta, jehož účast má jednak vyloučit bezpředmětná podání a chránit občany před zbytečnými vydáními, jednak má vést k tomu, aby již v podání byly kvalifikované a srozumitelně vyhodnoceny skutečnosti vedoucí k porušení ústavnosti, a to za dodržení zákonem předepsaných nálezitosti“, a dále dodal, že „Ústavní soud je vázán zákonem a nemůže se spokojit toliko s formálním zastoupením stěžovatele advokátem, aniž by takový advokát v řízení účinně vystupoval“.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že stěžovatel v době sepsání ústavní stížnosti (26. 5. 2010) nebyl zastoupen dle § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu. Ani ze samotné ústavní stížnosti není zřejmé, že by byla sepsána advokátem. V záhlaví je jako návrhovaatel označen stěžovatel bez uvedení právního zástupce. Ústavní stížnost je podepsána pouze stěžovatelem. Rovněž předložením plné moci udělené právnímu zástupci dne 2. 6. 2010 k zastupování v řízení o ústavní stížnosti bez dalšího, nebyla vytýkaná vada návrhu odstraněna, neboť z ničeho nevyplývá, že by byl stěžovatel v době sepsání ústavní stížnosti ze dne 26. 5. 2010 právně zastoupen, přičemž nově zvolený právní zástupce stěžovatele samostatně sepsaný návrh ústavní stížnosti již Ústavnímu soudu k pojednávané věci nezaslal (viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 141/97, usnesení sp. zn. II. ÚS 500/01, Sběrka nálezů a usnesení ÚS, sv. 10, str. 377, usnesení sp. zn. Pl. ÚS 44/04, či usnesení sp. zn. II. ÚS 664/05, sp. zn. I. ÚS 564/2000, sp. zn. III. ÚS 2168/08, sp. zn. III. ÚS 2652/08, sp. zn. III. ÚS 1503/09 a další).

Ústavní soud vážil, zda v konkrétním případě navrhovatele bude výzva k odstranění vad jeho podání proporcionální z hlediska vztahu mezi základním právem navrhovatele na přístup k Ústavnímu soudu a trváním na splnění zákonných podmínek realizace tohoto práva ve lhůtách stanovených zákonem o Ústavním soudu, neboť stěžovatel je v takovém případě zvýhodňován oproti ostatním navrhovatelům, kteří této zákonné povinnosti podat bezvadnou ústavní stížnost v zákonem stanovené lhůtě dostáli.

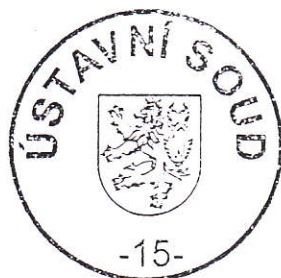
V případě stěžovatele však Ústavní soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že jako stěžovatel vystupoval v řízení před Ústavním soudem již ve více než osmi desítkách projednávaných věcí a musela mu být známa skutečnost, že v řízení před Ústavním soudem je vyžadováno povinné zastoupení advokátem včetně sepsu samotné ústavní stížnosti, neboť jak je Ústavnímu soudu známo, byl o tom v předchozích řízeních před Ústavním soudem opakovaně poučen.

Ústavní soud v nyní projednávané věci již považoval za nadbytečné navrhovatele znovu formálně vyzývat k odstranění vad ústavní stížnosti za situace, kdy je z výše uvedeného patrné, že je stěžovatel velmi dobře informován o tom, jaké požadavky klade zákon na řádnou ústavní stížnost. Přesto však řádnou ústavní stížnost nepodal.

Vzhledem k výše uvedenému proto soudci zpravodaji nezbylo než, mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků řízení, za aplikace ustanovení § 43 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu, návrh odmítnout.

P o u ě n í : Proti usnesení Ústavního soudu není přípustné odvolání.

V Brně dne 21. července 2010

Stanislav Balík, v. r.
soudce zpravodaj

Za správnost vyhotovení: Jarmila Hájková